

Հայրենակից, ո՞ր կ'երթա՛ս

Ծովուն վրայ եւ հողին,
Օդերուն մէջ հեռահաս
Հայր կ'երթայ, կը սուրայ
Խենթ հովերուն հետ բախտին...

Հայրենակից, ո՞ր կ'երթաս.
Ամէն երթի ու կայքի
Տե՛ս, վրայէդ կը թափի
Հայու հոգիդ մաս առ մաս...

Հայր կ'երթայ, կը սուրայ
Հորիզոններ հեռակայ
Եւ արծաթի մը համար
Կը գոհէ գանձ ու գոհար...

Երկրէ երկիր, ափէ ափ,
Այսպէս մոլոր, վազնէ վազ,
Քիչ մ'աւելի գունաթափ,
Հայրենակից, ո՞ր կ'երթաս...

Մնա՛, բարեկամ, Վնա՛, մի՛ մեկնիր,
Այս մոլորակին վրայ մոլորուն
Նոյն տաղտունէն է միշտ անմռունչ
հողին
Եւ անմխիթար նոյն վիշտը մարդուն:
Թող քու աշխարհիդ լեռներու շղթան
Ըլլայ նայուածքիդ կախարդ հորիզոն...
Մնա՛, բարեկամ, Վնա՛, մի՛ մեկնիր...

ՄՈՒՇԵՂ ԻՇԽԱՆ

(1914-1990)

<https://www.facebook.com/reel/1499115204439621>

<https://www.facebook.com/reel/1459855695129541>